

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.081/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 6 november 2003 door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de omzetting van de Dienst voor de Scheepvaart in een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschap De Scheepvaart", heeft op 25 november 2003 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe de openbare instelling met rechtspersoonlijkheid "Dienst voor de Scheepvaart" om te vormen tot een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap, in de zin van artikel 13 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 (hierna: het kaderdecreet). Het agentschap is een naamloze vennootschap van publiek recht met als benaming "De Scheepvaart".

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

1. Het Vlaamse Gewest vindt de bevoegdheid voor het vaststellen van de ontworpen regeling in hoofdzaak in de gecombineerde bepalingen van artikel 6, § 1, X, 2°, 3° en 9°, en artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Luidens het voornoemde artikel 6, § 1, X, 2°, 3° en 9°, zijn de gewesten o.m. bevoegd voor "de waterwegen en hun aanhorigheden", "de havens en hun aanhorigheden" en "de loodsdiensten en de bebakeningsdiensten". Het voornoemde artikel 9 machtigt de gewesten om, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen op te richten of kapitaalparticipaties te nemen.

Voor het vaststellen van de in de artikelen 10 tot 17 van het ontwerp vervatte regeling inzake het recht van voorkoop, vindt het Vlaamse Gewest de bevoegdheid in artikel 14 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

.../...

Wat de in artikel 20 van het ontwerp vervatte strafbaarstelling betreft, vindt het Vlaamse Gewest de bevoegdheid in artikel 11 van de voornoemde bijzondere wet.

2. Zoals de Raad van State heeft opgemerkt in zijn advies 33.992/3 van 5 november 2002 over het ontwerp dat geleid heeft tot het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, dienen bepalingen die ertoe strekken instellingen met rechtspersoonlijkheid op te richten, te worden getoetst aan het voorschrift van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 luidens hetwelk het decreet, onverminderd artikel 87, § 4, van de bijzondere wet, de "oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en toezicht" van de beoogde instelling moet regelen ⁽¹⁾.

De ontworpen bepalingen blijken de toets aan artikel 9 van de bijzondere wet te kunnen doorstaan.

De oprichting van het agentschap wordt geregeld in artikel 3 van het ontwerp.

De bevoegdheid van het agentschap wordt geregeld in de artikelen 5 tot 18, 21, 22, 40 en 41 tot 46.

De samenstelling en de werking worden geregeld in de artikelen 23 tot 39 van het ontwerp, alsook in de relevante bepalingen van hoofdstuk IV, afdeling 3, van het kaderdecreet.

Wat het toezicht op het agentschap betreft, kan worden verwezen naar de artikelen 14 tot 23 van het kaderdecreet en naar artikel 47 van het ontwerp.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Wat het juridisch kader betreft waarbinnen het agentschap zal functioneren, bepaalt artikel 23 van het ontwerp dat "De Scheepvaart is onderworpen aan (het

⁽¹⁾ Parl. St., Vl. Parl., 2002-03, nr. 1612/1, (85), pp. 90-91, nr. 3.

ontworpen) decreet, aan het Kaderdecreet, het Comptabiliteitsdecreet ⁽²⁾ en aan de statuten bedoeld in artikel 3, § 2. Zonder aan het voorgaande afbreuk te doen, zijn de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen met betrekking tot de naamloze vennootschap van toepassing op De Scheepvaart voor alles wat niet door (het ontworpen) decreet, het Kaderdecreet en door de statuten van De Scheepvaart is bepaald."

In de memorie van toelichting (algemene toelichting, punt 2.2.3) wordt daaromtrent gesteld wat volgt:

"De (basis)kenmerken en regels die De Scheepvaart beheersen worden vastgesteld in dit decreet. Het statuut of de rechtspositie van De Scheepvaart wordt, in die volgorde, bepaald door dit (omzettings)decreet, door het Kaderdecreet en door de statuten van De Scheepvaart. Voor al hetgeen daarin niet is bepaald, wordt, bij wijze van suppletief recht, verwezen naar de bepalingen betreffende de naamloze vennootschappen in het Wetboek van Vennootschappen.

Het voorgaande betekent dat dit decreet, als *lex specialis*, in de mate dat het op sommige punten afwijkt van het Kaderdecreet, voorrang heeft op het Kaderdecreet."

2. De principiële regel dat het ontworpen decreet voorrang heeft op het kaderdecreet, volstaat niet steeds om uit te maken welke de precieze verhouding is tussen sommige bepalingen van het ontworpen decreet en het kaderdecreet.

2.1. Luidens artikel 18 van het ontwerp kan De Scheepvaart deelnemen aan instellingen, vennootschappen of verenigingen waarvan het doel rechtstreeks of onrechtstreeks met het eigen doel van De Scheepvaart verband houdt, mits de Vlaamse regering voorafgaand machtiging verleent.

⁽²⁾ Bedoeld is een ontworpen decreet houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies en de controle door het Rekenhof (zie artikel 2, 8°, van het ontwerp). Dat decreet bevindt zich nog in een voorbereidend stadium en is dus nog niet tot stand gekomen. De verwijzing ernaar kan op dit ogenblik dan ook beter worden weggelaten. Zie de opmerking die hierna wordt gemaakt met betrekking tot artikel 47 van het ontwerp.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat artikel 18 van het ontwerp "herinnert aan datgene dat in het Kaderdecreet is bepaald ⁽³⁾ en ... in alle gevallen in een machtiging door de Vlaamse regering (voorziet)".

De vraag rijst evenwel of artikel 18 van het ontwerp, in zoverre het alleen voorziet in de mogelijkheid om "deel te nemen" aan instellingen, vennootschappen of verenigingen, in die zin moet worden begrepen dat De Scheepvaart niet de in artikel 12 van het kaderdecreet bedoelde mogelijkheid heeft om instellingen, verenigingen en ondernemingen "op te richten of zich erin te laten vertegenwoordigen".

Voorts bepaalt artikel 12 van het kaderdecreet dat de machtigingen welke de Vlaamse regering terzake verleent, binnen dertig dagen worden meegedeeld aan het Vlaams Parlement. Het is niet duidelijk of die laatste bepaling ook geldt voor de machtigingen die de Vlaamse regering zal verlenen met toepassing van artikel 18 van het ontworpen decreet.

De ontworpen bepaling moet op die punten worden verduidelijkt.

2.2. Artikel 34, § 2, van het ontwerp bepaalt dat de door de Vlaamse regering aangestelde leden van de raad van bestuur, "onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in artikel 18 van het Kaderdecreet", onafhankelijke bestuurders coöpteren zodra De Scheepvaart meerdere aandeelhoudersgroepen heeft.

Blijkens de memorie van toelichting moet die bepaling van artikel 34, § 2, in die zin worden begrepen dat, naast de in artikel 18 van het kaderdecreet voorziene "mogelijkheid" om onafhankelijke bestuurders te coöpteren, wordt voorzien in de "verplichting" om onafhankelijke bestuurders aan te wijzen vanaf het ogenblik dat er meerdere aandeelhoudersgroepen zijn. Die bedoeling zou duidelijker uit de tekst van artikel 34, § 2, moeten blijken. Daartoe zouden de woorden "Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in artikel 18 van het Kaderdecreet, coöpteren de door de

⁽³⁾ Bedoeld is allicht artikel 12 van het kaderdecreet dat voorziet in de mogelijkheid voor extern verzelfstandigde agentschappen om, binnen de perken van hun maatschappelijk doel, instellingen, verenigingen en ondernemingen op te richten, erin deel te nemen of zich erin te laten vertegenwoordigen, en dat voorschrijft dat, wanneer het gaat om de uitvoering van taken van beleidsuitvoering, een voorafgaande machtiging van de Vlaamse regering vereist is.

Vlaamse regering aangestelde leden van de raad van bestuur bij consensus onafhankelijke bestuurders zodra ..." bijvoorbeeld kunnen worden vervangen door "Onverminderd de in artikel 18, § 2, van het kaderdecreet bedoelde mogelijkheid om onafhankelijke bestuurders te coöpteren, moeten de door de Vlaamse regering aangestelde leden van de raad van bestuur bij consensus onafhankelijke bestuurders coöpteren zodra ...".

2.3. Artikel 35 van het ontwerp bepaalt dat, "onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in artikel 20 van het Kaderdecreet", de bestuurders hetzij jegens De Scheepvaart, hetzij jegens derden hoofdelijk aansprakelijk zijn voor alle schade die het gevolg is van een overtreding van het ontworpen decreet, het kaderdecreet, de uitvoeringsbesluiten van deze decreten of van de statuten van De Scheepvaart.

Volgens de memorie van toelichting "herhaalt (artikel 35) hetgeen ligt vervat in artikel 20 van het Kaderdecreet met dien verstande dat ook in hoofdelijke aansprakelijkheid wordt voorzien ingeval van overtreding van de statuten van De Scheepvaart".

Als het alleen de bedoeling is om op dat punt (de overtreding van de statuten) artikel 20 van het kaderdecreet aan te vullen, zonder voor het overige afbreuk te doen aan de toepasselijkheid van artikel 20, zou dat beter expliciet worden bepaald, bijvoorbeeld door te schrijven: "Onverminderd de toepassing van artikel 20 van het kaderdecreet, zijn de bestuurders hetzij jegens De Scheepvaart, hetzij jegens derden hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die het gevolg is van een overtreding van de statuten van De Scheepvaart".

2.4. Artikel 36 van het ontwerp wijst een aantal mandaten of functies aan waarmee het mandaat van bestuurder van De Scheepvaart onverenigbaar is. De ontworpen bepaling geldt "onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in artikel 21 van het Kaderdecreet".

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot artikel 36 gesteld dat "naast de onverenigbaarheden voorzien in het Kaderdecreet ... bijkomende onverenigbaarheden omwille van de duidelijkheid expliciet (worden) vermeld of toegevoegd".

Artikel 36 beperkt er zich evenwel niet toe "bijkomende" onverenigbaarheden vast te stellen. Het vermeldt ook onverenigbaarheden die zijn opgesomd in artikel 21, § 1, van het kaderdecreet, met name de onverenigbaarheid met de functie van "minister of staatssecretaris, lid van een regering van een gemeenschap of gewest" (zie artikel 21, § 1, 2°, van het kaderdecreet) en de onverenigbaarheid met het mandaat van "lid van een federaal of regionaal parlement" (zie artikel 21, § 1, 1°, van het kaderdecreet). De ontworpen bepaling creëert aldus helemaal geen duidelijkheid, wel integendeel.

Als het de bedoeling is dat artikel 21 van het kaderdecreet onverkort toepassing moet vinden, maar dat, naast de onverenigbaarheden opgesomd in paragraaf 1 van dat artikel, ook nog andere onverenigbaarheden gelden, kan zulks het best tot uiting worden gebracht door in artikel 36 alleen de werkelijk "bijkomende" onverenigbaarheden op te sommen en te bepalen dat die gelden "onverminderd de onverenigbaarheden vermeld in artikel 21, § 1, van het kaderdecreet".

2.5. Artikel 40 van het ontwerp bepaalt dat, "onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in artikel 14 en 15 van de Kaderdecreet", in de beheersovereenkomst in ieder geval de voorwaarden en de procedure worden vastgesteld voor de uitvoering van de taken bedoeld in artikel 5, § 2, van het ontwerp.

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot artikel 40 gesteld dat die bepaling "aansluit" bij de artikelen 14 en 15 van het kaderdecreet en dat ze "strikt genomen ... niet expliciet in (het ontworpen) decreet (moet) worden opgenomen aangezien deze aangelegenheid wordt geregeld in het Kaderdecreet en (het ontworpen) decreet daarvan niet wenst af te wijken". Niettemin wordt die bepaling "om pedagogische redenen" in het ontworpen decreet ingevoegd "ter verwijzing naar het rechtsinstrument van de beheersovereenkomst".

Als de ontworpen bepaling niets toevoegt of afdoet aan de artikelen 14 en 15 van het kaderdecreet, moet ze, gelet op het bepaalde in artikel 23, eerste lid, van het ontwerp, worden weggelaten. Zoals hiervoor uitvoerig is aangetoond, leidt het behoud van dergelijke bepalingen alleen maar tot onduidelijkheid en rechtsonzekerheid.

3. Ook wat de (suppletieve) toepasselijkheid van het Wetboek van Vennootschappen betreft, doen sommige bepalingen van het ontwerp vragen rijzen.

Luidens artikel 23, eerste lid, zijn de bepalingen van dat wetboek "met betrekking tot de naamloze vennootschap" van toepassing, terwijl artikel 31, tweede lid, verwijst naar "het Wetboek van Vennootschappen" in zijn geheel. Artikel 27, tweede lid, bevestigt dan weer uitdrukkelijk de toepasselijkheid van bepaalde artikelen van het wetboek.

Met betrekking tot artikel 27, tweede lid, van het ontwerp heeft de gemachtigde van de regering verklaard dat die bepalingen "slechts de algemene regel van artikel 23 (expliciteren), nl. dat het Wetboek van Vennootschappen aanvullend van toepassing is". Volgens de gemachtigde "(is) de reden voor die explicitering ... louter pedagogisch en verduidelijkend".

Indien het niet de bedoeling is van de artikelen 31, tweede lid, en 27, tweede lid, om af te wijken van artikel 23, eerste lid, kunnen die bepalingen, om redenen van duidelijkheid en rechtszekerheid, beter uit het ontwerp worden weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

Luidens de bepaling sub 1° moet onder "Kaderdecreet" worden begrepen "het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 met inbegrip van de bepalingen die de bepalingen van dit decreet zullen wijzigen, vervangen of opheffen". De woorden "met inbegrip van de bepalingen die de bepalingen van dit decreet zullen wijzigen, vervangen of opheffen" kunnen beter worden weggelaten. Er wordt immers aangenomen dat bij het stellen van regels door verwijzing de regeling waarnaar verwezen wordt steeds toepassing vindt met inbegrip van de latere wijzigingen welke in de regeling worden aangebracht. Het is slechts anders wanneer in de verwijzing uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van de wijzigingen welke zijn aangebracht in de regeling waarnaar wordt verwezen: die vermelding duidt dan op de bedoeling van de regelgever om de verwijzing beperkt te houden tot de bepaling zoals die geldt op het ogenblik van de verwijzing, zodat latere

.../...

wijzigingen ervan niet van toepassing zijn. Uit niets blijkt dat de stellers van het ontwerp die bedoeling zouden hebben.

Artikel 3

In het derde lid van paragraaf 2 van dit artikel dienen de woorden "Artikel 783 en 784" te worden vervangen door "De artikelen 783 en 784, derde lid,".

Artikel 10

1. In paragraaf 1 van dit artikel is sprake van "gronden die volgens hun bestemming dienstig kunnen zijn voor de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van de vennootschap". Volgens de toelichting bij artikel 10 betreft het "gronden van het watergebonden gebied".

De gemachtigde van de regering heeft bevestigd dat het uitsluitend gaat om gronden van het "watergebonden gebied" als gedefinieerd in artikel 2, 5°, van het ontwerp. Die beperking dient te blijken uit de tekst van de ontworpen bepaling.

2. Luidens paragraaf 2, 1° en 4°, geldt het in paragraaf 1 bedoelde recht van voorkoop niet wanneer het goed zou worden verkocht aan o.m. "de echtgenoot (en) de samenwonende partner" van de eigenaar of de mede-eigenaar van het goed. In de bepalingen sub 2°, 5° en 6° van diezelfde paragraaf 2, die eveneens voorzien in uitzonderingen op het recht van voorkoop, is nog alleen sprake van "de echtgenoot" of van "echtgenoten", en niet van "de samenwonende partner" of van "samenwonende partners".

Voorzover het niet vermelden van de samenwonende partner(s) in die laatste bepalingen berust op een bewuste keuze van de stellers van het ontwerp, rijst de vraag of die verschillende behandeling van echtgenoten, enerzijds, en samenwonende

partners, anderzijds, kan worden verantwoord ten aanzien van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie ⁽⁴⁾.

3. Luidens paragraaf 3 "(geldt) het recht van voorkoop ... evenmin als de personen bedoeld in § 2, 1°, kopen voor eigen rekening en als het goed niet opnieuw verkocht wordt binnen een termijn van twee jaar".

De gemachtigde van de regering heeft met betrekking tot die bepaling de volgende toelichting gegeven:

"Door deze bepalingen krijgen de personen vermeld onder § 2, 1°, meer rechten dan de personen vermeld onder § 2, 2° tot en met 6°. Indien de laatste personen verkopen na een periode van twee jaar, dan duikt het recht van voorkoop terug op, quod non wat betreft de personen bedoeld onder § 2, 1°.

De voorwaarde van de termijn van twee jaar werd in het ontwerp van decreet toegevoegd om te vermijden dat men zou kopen voor eigen rekening en daarna aan derden doorverkopen om zo het voorkooprecht te omzeilen."

De aldus geëxpliciteerde bedoeling moet duidelijker tot uiting worden gebracht in de tekst.

Overigens rijst ook met betrekking tot de in paragraaf 3 bedoelde regeling de vraag of het ontworpen gunstregime kan worden verantwoord ten aanzien van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie.

Artikel 17

Luidens dit artikel neemt de vrederechter kennis van de geschillen betreffende het recht van voorkoop.

⁽⁴⁾ Een verschil in behandeling zou in overeenstemming zijn met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, voorzover dat verschil op een objectief criterium berust en het, gelet op het doel en de gevolgen van de beoogde maatregelen, in redelijkheid verantwoord is.

Het bepalen van de bevoegdheid van de rechtbanken is een aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheid ⁽⁵⁾. Het Vlaamse Gewest zou met betrekking tot die aangelegenheid slechts normerend kunnen optreden indien het zich zou kunnen beroepen op de in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bedoelde impliciete bevoegdheden. Daartoe moet worden aangetoond dat het normerend optreden met betrekking tot de aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheid "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de bevoegdheden van het gewest, eensdeels, en dat voldaan is aan de door de rechtspraak van het Arbitragehof gestelde dubbele voorwaarde dat de bedoelde aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag op de betrokken aangelegenheid slechts marginaal is, anderdeels ⁽⁶⁾. In de memorie van toelichting wordt daaromtrent geen verantwoording verstrekt. Het valt overigens niet in te zien waarom de ontworpen bepaling "noodzakelijk" zou zijn in de zin van artikel 10 van de bijzondere wet. Artikel 17 dient dan ook uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 23

De tweede volzin van het tweede lid van dit artikel, naar luid waarvan de niet-toepasselijkheid van de in de eerste volzin bedoelde bepalingen "eveneens (geldt) voor de wetten en rechtsregels die de voormelde wetten of rechtsregels zouden wijzigen, vervangen of opheffen", is overbodig en dient te worden weggelaten. In dit verband wordt verwezen naar de opmerking welke hiervóór werd gemaakt met betrekking tot artikel 2, 1°, van het ontwerp.

Artikel 27

In het eerste lid van dit artikel is sprake van gronden en infrastructuur "die al dan niet vóór de omzetting door De Scheepvaart of zijn rechtsvoorganger voor het Vlaamse Gewest werden beheerd". Aangezien De Scheepvaart per definitie niet bestond

⁽⁵⁾ Artikelen 146 en 160 van de Grondwet.

⁽⁶⁾ Zie onder meer de arresten nr. 58/2003 van 14 mei 2003, overweging B.5.3, en nr. 126/2003 van 1 oktober 2003, overweging B.5.3.

vóór de omvorming van de Dienst voor de Scheepvaart tot een extern verzelfstandigd agentschap, zouden in de aangehaalde bepaling de woorden "werden beheerd" moeten worden vervangen door "worden of werden beheerd".

Artikel 33

Luidens de tweede volzin van paragraaf 2 moet de voorzitter van de raad van bestuur worden verkozen uit de bestuurders, "benoemd op voordracht van de aandeelhouders van groep A". De regeling inzake de benoeming van de bestuurders, opgenomen in paragraaf 1 van artikel 33, voorziet evenwel niet in enige voordracht door de aandeelhouders.

Artikel 47

Luidens paragraaf 1 van dit artikel zijn, "in afwachting van de inwerkingtreding van het decreet houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies en de controle door het Rekenhof", alle besluiten van de organen van De Scheepvaart onderworpen aan het algemeen administratief toezicht van de Vlaamse regering. Paragraaf 6 bepaalt dat, "zodra het decreet [datum] houdende de regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies en de controle door het Rekenhof in werking is getreden, ... de hiermee strijdige bepalingen in dit decreet voor onbestaand (moeten) worden gehouden".

De aangehaalde bepalingen komen erop neer dat de ontworpen toezichtsregeling slechts onverkort toepassing vindt totdat het zgn. "comptabiliteitsdecreet" in werking treedt, en dat die regeling, na de inwerkingtreding van het comptabiliteitsdecreet, geheel of gedeeltelijk voor onbestaand moet worden gehouden, naargelang ze al dan niet strijdig is met dat toekomstige decreet. Een dergelijke regeling komt de rechtszekerheid en de duidelijkheid en consistentie van de regelgeving niet ten goede. Het zou beter zijn de aangehaalde zinsnede van paragraaf 1 en paragraaf 6 weg te laten, en in het comptabiliteitsdecreet het lot te regelen van de toezichtsregelingen vervat in decreten zoals het thans ontworpen decreet.

Artikel 49

In het eerste lid van dit artikel schrappe men de woorden "betreffende De Scheepvaart".

Artikel 50

Men redigere dit artikel als volgt:

"De Vlaamse regering kan de bepalingen van de decreten betreffende de Dienst voor de Scheepvaart coördineren, alsook de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie. Te dien einde kan zij:

- 1° de te coördineren bepalingen anders inrichten, inzonderheid opnieuw ordenen en vernummeren;
- 2° de verwijzingen in de te coördineren bepalingen dienovereenkomstig vernummeren;
- 3° de te coördineren bepalingen met het oog op onderlinge overeenstemming en eenheid van terminologie herschrijven, zonder te raken aan de erin neergelegde beginselen.

De coördinatie treedt pas in werking nadat ze bij decreet is bekrachtigd."

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

W. DEROOVER